

Rettigheder og Interesser, fri Adgang til Domstolene og Ret til at optræde som Part paa lige Fod med Landets egne Borgere, dog med Forbehold for saa vidt angaar Bestemmelserne om gratis Retshjælp og Sikkerhedsstillelse for Sagsomkostninger, hvilke Forhold skal bero paa Stedets Lovgivning, indtil de maatte blive ordnet ved særlig Konvention mellem Parterne.

Art. VI handler om Aktieselskaber og andre Sammenslutninger. I 1. Stk. bestemmes det, at de i det ene Land domicilerede, lovligt bestaaende Selskaber vil blive anerkendt som retligt bestaaende af det andet Land.

Spørgsmaalet om disse Selskabers Adgang til at nedsætte sig i det andet Land afgøres ifølge 2. Stk. paa Basis af Gensidighed og efter dette Lands Lovgivning. Iøvrigt skal de nyde Mestbegunstigelse i Henseende til Adgang til Udøvelse af deres Virksomhed, til at erhverve, besidde og disponere over Løsøre og fast Ejendom, til at møde for Domstolene som Sagsøger eller Sagsøgt samt i Beskatning.

Mestbegunstigelsen gælder dog ifølge 3. Stk. ikke med Hensyn til Fortrinsrettigheder, der af Persien er tilstaaet koncessionerede Selskaber, medens omvendt saadanne Selskaber, ifølge 4. Stk. ikke har Ret til, for saa vidt angaar Forhold, om hvilke der er truffet Bestemmelse i Koncessionen, at paaberaabe sig Fordele, der er hjemlet ved Traktat, eller som kan afledes af Bestemmelser om Mestbegunstigelse.

Art. VII stipulerer Mestbegunstigelse med Hensyn til Ind- og Udførselstold og -afgifter af enhver Art samt med Hensyn til Optrækningsmaaden, Henlæggelse i Toldoplæg, Toldgebyr og Toldformaliteter samt med Hensyn til Toldbehandling og Toldekspedition af Varer, hvad enten de indføres, udføres eller transiteres.

Art. VIII stipulerer Mestbegunstigelse med Hensyn til indenlandske Afgifter paa Varer.

Ved *Art. IX* aftaler Parterne, for saa vidt angaar Oprindelsescertifikater, indbyrdes at anvende Bestemmelserne i den internationale Toldforenklingkonvention af 1923, hvad enten de har tiltraadt den eller ej. Artiklen indeholder derhos Bestemmelser med Hensyn til Legalisation af Certifikaterne m. m.

Art. X. Parterne forpligter sig til ikke med Hensyn til den gensidige Indførsel og Udførsel af deres Varer at indføre eller

opretholde noget Forbud eller Restriktion, som ikke under samme Forhold finder Anvendelse paa Indførselen eller Udførselen af lignende Varer fra ethvert andet Land. Der tages dog de sædvanlige Forbehold med Hensyn til Forbud og Restriktioner, der tager Sigte a) paa den offentlige Orden eller Statens Sikkerhed, b) den offentlige Sundhed, Beskyttelse af Husdyr og Nytteplanter eller d) som omfatter Varer, der er Genstand for Statsmonopol.

Der tages endvidere Forbehold forsaavidt angaar Forbud og Restriktioner med Hensyn til Udførsel af Vaaben, Ammunition og Krigsmateriel (c).

Art. XI hjemler Mestbegunstigelse med Hensyn til Transit, idet der dog tages de samme Forbehold, som nævnt under *Art. X* a og b.

Art. XII stipulerer Mestbegunstigelse for saa vidt angaar Handelsrejsendes Virksomhed og navnlig med Hensyn til Beskatning og Toldlettelser for Vareprøver.

Saafernt Legitimationskort forlanges, skal den internationale Toldforenklingkonventions Bestemmelser i saa Henseende komme til Anvendelse, dog saaledes at Konsulats- eller anden Visering ikke skal kunne kræves.

Art. XIII. Ifølge denne Artikel skal det ene Lands Skibe og deres Ladning nyde Mestbegunstigelse i det andet Land. Undtagelse gøres dog med Hensyn til Kystfart og de Begunstigelser, der er eller maatte blive tilstaaet det indenlandske Fiskeri og dets Produkter.

Artiklen tager ikke Sigte paa Krigsfartøjers Adgang til at anløbe den anden Parts Farvande, hvilket Spørgsmaal afgøres efter sidstnævnte Parts Lovgivning.

Art. XIV fastsætter, at hvis en Statsborger fra det ene af Landene afgaar ved Døden i det andet Land, skal vedkommende Konsul, saafremt det enten ikke vides, hvem de arveberettigede er, eller de er fraværende og ikke repræsenteret ved andre, være berettiget til at drage Omsorg for Efterladenskabernes Registrering og Forvaring, samt til at opgøre Boet selv eller udnævne en Administrator til at gøre det. Konsulens Ret til Befatning med Boet ophører, naar det godtgøres, at der ikke findes nogen arveberettiget af afdødes Nationalitet, og Bestemmelserne i *Art. XIV* gør ikke noget Skaar i de nationale Domstoles Kompetence med Hensyn til Behandlingen af de under dem hørende Sager.